

Розділ 9

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ І АУДИТУ, ФІНАНСІВ І ОПОДАТКУВАННЯ: ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ ТЕОРЕТИЧНИХ ТА ПРАКТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

В. Р. Бакан

студ. VI курсу

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: ст. викл. Л. О. Масіна

ОСНОВНІ АКЦЕНТИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В сучасних умовах господарювання фінансова звітність в Україні є елементом інфраструктури ринкової економіки і засобом комунікації. На думку Н.М.Давиденко, фінансова звітність за призначенням повинна сприяти формуванню цивілізованої ринкової фінансової інфраструктури, виконувати функції інструмента взаємодії підприємства з ринком для того, щоб ринок став ефективним джерелом фінансових ресурсів підприємства [1, с. 6].

Я.В.Шевря пропонує розглядати фінансову звітність у системі інформаційного забезпечення як сукупність інформаційних ресурсів (джерел), що характеризують фінансово-господарську діяльність підприємства за допомогою форм та методів розкриття [2, с. 6].

Правові основи з питань складання фінансової звітності регламентуються НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Саме його додаток 1 містить усі основні форми фінансової звітності. Додаток 2 до НП(С)БО 1 містить аналогічні форми для консолідованої фінансової звітності [4].

Звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік [3, ст. 13]. Граничний строк для подання річних фінансових звітів – 28 лютого наступного за звітним року. Відповідно до Податкового Кодексу України фінансова звітність є додатком до податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною [5, ст. 46]. Платники податку на прибуток подають фінансову звітність до територіальних органів Державної фіскальної служби України у строки, передбачені для подання декларації з податку

на прибуток. Для підприємств, для яких базовим звітним періодом є календарний рік, – протягом 60 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного року. Усі інші підприємства (які подають декларації з податку на прибуток щокварталу) подають фінансову звітність, як і декларацію з податку на прибуток, протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем IV кварталу [5, ст. 49].

Фінансова звітність може бути повною та скороченою. Повну подають усі підприємства, крім бюджетних установ, представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності та суб'єктів малого підприємництва [3, ст. 11].

Для суб'єктів малого підприємництва і представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності встановлено скорочену за показниками фінансову звітність. Причому окремі підприємства з числа суб'єктів малого підприємництва, а саме суб'єкти мікро– підприємництва та юридичні особи, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів і витрат відповідно до податкового законодавства, мають право складати Спрощений фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва [6, ст. 1].

Основні принципи і правила підготовки фінансової звітності є такими:

1. Фінансову звітність складають у грошовій одиниці України – гривні. Підприємства, які застосовують МСФЗ, також складають фінансову звітність у гривні [3, ст. 5].

2. Великі та середні суб'єкти підприємництва заповнюють форми фінансової звітності в тисячах гривень без десяткових знаків. І тільки грошові показники розділу IV «Розрахунок показників прибутковості акцій» форми № 2 відображають у гривнях з копійками. Фінансову звітність суб'єктів малого підприємництва (форми № 1-м і № 2-м, а також № 1-мс і № 2-мс) складають у тисячах гривень з одним десятковим знаком [6, п. 1].

3. При складанні фінансової звітності недопустимо згортати статті активів і зобов'язань, доходів і витрат, крім випадків, передбачених відповідними П(С)БО або МСФЗ.

4. Підприємства можуть не наводити статті, за якими відсутня інформація до розкриття. Виняток становлять випадки, коли така інформація була в попередньому звітному періоді. Крім того, при складанні повноформатної фінансової звітності можна додавати статті зі збереженням їх назви і рядка з переліку додаткових статей, наведених у Додатку 3 до НП(С)БО 1. При цьому стаття повинна відповідати таким критеріям [3, ст. 13]:

- інформація є суттєвою;
- оцінка статті може бути достовірно визначена.

5. Показники про податок на прибуток, витрати і збитки, вирахування з доходу, вибуття коштів, зменшення складових власного капіталу наводять у дужках [4, п. 5].

6. До фінансової звітності включають показники діяльності філій, представництв, відділень та інших відокремлених підрозділів підприємства [4, п. 6].

7. Показники річної фінансової звітності підтверджують результатами заздалегідь проведеної інвентаризації активів та зобов'язань [3, ст. 10].

Адміністративна відповідальність за неподання фінансової звітності передбачена ст. 164² Кодексу України про адміністративні правопорушення. Цією нормою встановлюється відповідальність за відсутність бухгалтерського обліку або ведення його з порушеннями встановленого порядку, внесення недостовірних даних до фінансової звітності, неподання фінансової звітності, несвоєчасне та неякісне проведення інвентаризації. Ці дії тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від 8 до 15 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (від 136 до 255 грн.). При повторному порушенні – від 10 до 20 н.м.д.г. (від 170 до 340 грн.). Але ці штрафи має право накладати Державна аудиторська служба України, а отже, їх застосовують до підприємств, які оперують бюджетними коштами [7, ст. 234¹].

Набуття фінансовою звітністю статусу додатка до декларації з податку на прибуток дозволить штрафувати за кожне неподання чи несвоєчасне подання фінансової звітності до органів Державної фіскальної служби України в розмірі 170 грн. [5, ст. 120].

Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, на період її проведення звільнені від відповідальності за недотримання строків, передбачених для подання фінансової звітності [3, ст. 14].

Список використаної літератури

1. Давиденко Н.М. Фінансовий менеджмент [Текст]: Підручник / Н.М. Давиденко. – К.: ТОВ «Задуга», 2012. – 516 с.
2. Шеверя Я.В. Фінансова звітність у системі інформаційного забезпечення прийняття рішень [Текст]: автореф. дис.. канд. екон. наук: 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)» / Я.В. Шеверя. – Житомир, 2011. – 21 с.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]: Закон України від 16.07.1999, зі змін., внес. згідно із Законами

- України: за станом на 03.01.2017. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73, зі змін., внес. згідно з наказами Міністерства фінансів України: за станом на 14.03.2017. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
 5. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України від 02.12.2010, зі змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 01.01.2017. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
 6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.

Р. М. Болокан

студ. III курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: д.е.н., проф. В. С. Ніценко

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ КАПІТАЛЬНОГО ІНВЕСТИВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Розвиток інвестування в аграрній сфері АПК України характеризується зростанням потреб в інвестиціях і зменшенням можливості їх забезпечення. Без створення умов заінтересованості сільськогосподарських підприємств, зовнішніх інвесторів у розширенні обсягів вкладень в аграрний сектор неможливо вирішити завдання техніко-технологічного оновлення галузі, збільшення обсягів виробництва продукції, підвищення ефективності господарювання, зростання зайнятості сільського населення та на цій основі – поліпшення соціальної ситуації на селі [1, с. 112].

На сучасному етапі розвиток сільського господарства є одним із пріоритетних напрямів функціонування національної економіки України. Але наявна матеріально-технічна база галузі значно обмежує можливості поліпшення фінансово-виробничих показників сільськогосподарських підприємств. Лише налагоджена система інвестування, в першу чергу капітального інвестування, зможе забезпечити стабілізацію галузі та її прогресивний розвиток.

Формування інвестицій в сільське господарство здійснюється на економічній підставі з урахуванням швидкості повернення вкладених коштів, а це можливо тільки за умови збільшення виробництва високоякісної продукції та зниження її собівартості. Ін-